

عنوان مقاله:

اجتهاد سیستمی؛ خلا موجود در استنباط احکام مالکیت در فقه امامیه با مروری بر روش اجتهادی امام خمینی (س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 23، شماره 90 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 52

نویسندگان:

سید صادق موسوی - دانشیار گروه فقه و حقوق خصوصی دانشگاه شهید مطهری، تهران، ایران

علی اصغر امیر - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل تعیین کننده در مطالعه یک موضوع که بی شک تاثیر اساسی در نتایج مطالعه دارد، روش استنتاج داده ها درباره آن موضوع است. چنانچه محقق با نگاه جزء گرایانه به پژوهش درباره یک موضوع بپردازد، قطعا یافته های او نسبت به پژوهشگری که با روش کل گرایانه به تحقیق درباره موضوع پرداخته است، تفاوت های انکارناپذیری خواهد داشت. با توجه به اینکه موضوع «مالکیت»، یکی از بنیادی ترین موضوعات حقوقی و اقتصادی است، هدف از این مقاله پاسخ به این پرسش هاست که روش غالب فقهای امامیه در استنباط احکام مالکیت، کدام یک از دو روش جزء گرایانه یا کل گرایانه است؟ و آیا این روش با کارکرد و جایگاه مالکیت در بین سایر موضوعات متناسب است؟ بدین منظور نظرات فقها و محققان و اندیشمندان اسلامی را مورد مطالعه قرار داده ایم و به طور خاص به بررسی نظرات امام خمینی به عنوان شاخص ترین فقیهی که اجتهاد و فقاہت را به عرصه اداره جامعه کشاندند، پرداخته ایم و در نهایت کوشیده ایم بر اساس مفهوم شناسی و شناخت اهداف و غایات موضوع «مالکیت»، روش اجتهادی مناسب و متناسب برای استنباط احکام این موضوع را از بین دو روش مذکور اختیار کنیم.

کلمات کلیدی:

فقه امامیه، مالکیت، خلا، اجتهاد تحلیلی، اجتهاد سیستمی، امام خمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820214>

